

SNÍDANĚ

Hraju si s mraky na nebi,
hraju si s nimi na chleby:
bílý krájím na krajíce,
černý máčím v mlíce,
černošedý v čaji,
ten narůžovělý malý v dálce tlustě
namažu. Pak se najím,
řekla ta větší.

OBRÁCENÝ KÁMEN

Obrátíš kámen, uvidíš
prazvířata, pralidi,
přesličky a procesí.
prameny a pralesy.

Všechno je to na zahradě
pod plochými kameny.

MÁM DOMEK U PLOTU ÚPLNĚ NA KONCI

Pámelníky s kuličkami,
pámelníky s uličkami,
s plošticemi, s pastilkami,
s plachtou, plchy, strašilkami,
s modrovousem-kosatcem,
se skrýšemi pro slepýše.
Ležím tu na břiše.

Nastav budík na půl čtvrté ráno a jdi spát.
Až zazvoní, vstaň a ořež tužku.
Ale pořádně! Do špičky!
Pak běž zas spát.

Rohlík někdy sní, že ho nikdo nesní.
A jindy sní, že sní – pěkně s máslem
navrch. Žádný kuchání!
A ještě jindy sní, že ho někdo sní
vzorně v půli překrojený,
šunkou, sýrem obložený,
ředkvičkami nazdobený...

Rohlík neví.

S medvědem je to obtížný.
Sní, že spí. A sní, že jí med.

A tak to střídá.

Nic víc. Ne.

CO MI JEDNOU ŘEKL DĚDA

Viděl jsi někdy tetřeva?
Viděl jsi létat dudka? Viděl?
Viděl jsi ledňáčka, jak padá
pro stříbrnou rybku do řeky?

Tetřev je pěkně tlustá pokladnice
nacpaná prsteny a zelenými drahokamy.
Dudek — tak to je motýl, můra, kreveta,
kdyby si spolu dali taneček!

A ledňáček je modrý blesk,
modrý hrom, krátká modrá bouřka,
modrý mrak, déšť, deštník, modrá pláštěnka.
Ledňáček jsou mokré modré holínky!

BABIČKA DIKTUJE DIKTÁT

Jabloně rostou v zahradě.
Dnes bude pěkný večer.
Péťa se škrábe na bradě.
V troubě se králík peče.

Zabili jsme dnes králíka.
Lupiny kvetou v stráni.
Kočky jsou všechny u mlíka.
Nazítří jdeme k Haní.

Myslivci laně vábí.
Zajíc přihopkal do křoví.
„Je to moc lehký, babi.“
„Těžkého bude...!“ odpoví.

PAN BURDA

Někdo dům nemá, nemá ani byt.
Nikdo si to s ním nechce vyměnit.
Někdo byt nemá, nemá ani dům.
Nemůže zajít pro sůl k sousedům.
Někdo byt nemá, a natožpak dům.
Do sklepa nejde ani na půdu.
A je mu zima. Děsná. Zlá.
A jde z něj strach. A sám strach má.
A mně se o něm někdy zdá.

VE TMĚ

V lampě spí husa,
pod postelí rys,
na skříni tetřev,
ve skleničce had.

V okně spí vážka,
za oknem jelen
parožím cukne —
něco se mu zdá.

Rys zívne ze sna
a tetřev drnkne,
zasykne husa,
had se zavlní.

A znovu ticho.
A znovu ticho.
Husa, rys, tetřev,
vážka, jelen, had.

